

[Udenrigsministeren.]

økonomiske og sociale råds arbejde, men vor opmærksomhed skal være henvendt på spørgsmålet, således som det ærede medlem her har rejst det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holger Eriksen* til handelsministeren:

„Giver den omstændighed, at der ikke har kunnet rejses anklage mod direktør Løvingreen i sagen, hvor bestyrelsen i Løvingreens Garverier havde solgt ham aktier til ca. 400 000 kr. under værdien, anledning til at fremsætte forslag om ændring af aktieselskabsloven, således at den slags transaktioner i fremtiden bliver ulovlige?“

Holger Eriksen: Sagens data, som de foreligger for offentligheden, er følgende: A/S Løvingreens Garverier, der er efterbørsnoteret, ejede som datterselskab et ejendomsselskab med en aktiekapital på 1 mill. kr. På et givet tidspunkt solgte bestyrelsen 520 000 kr. af denne aktiekapital til direktør Løvingreen til parikurs, således at der kontant blev betalt 120 000 kr., medens resten berigtigedes med for 100 000 kr. aktier i Løvingreens Garverier, der på dette tidspunkt noteredes til kurs 400, men dog med den tilføjelse, at direktøren senere kunne købe dem tilbage for 400 000 kr. kontant, hvis han fremsatte ønske derom. Skattekursen for ejendomsselskabets aktier var på dette tidspunkt 180. Det må her bemærkes, at skattekursen er et teknisk produkt, men det er naturligvis muligt at klage over den, hvis den er beregnet for højt. En sådan klage var aldrig fremsat, hvilket ikke kan forbavse, når man hører, at en beregning af aktiernes indre værdi gav en kurs på 220. Under forudsætning af, at skattekursen var rigtig, solgte man altså de pågældende aktier til en pris, der var godt 400 000 kr. under værdien, og tager man den på de indre værdier beregnede kurs med i betragtning, lå prisen godt 600 000 kr. under værdien. Man kan naturligvis også rejse det spørgsmål, om aktierne i Løvingreens Garverier muligvis rent faktisk var mindre værd end kursværdien,

men det spørgsmål er bortfaldet som følge af, at direktøren senere benyttede sig af sin ret til at hente de 100 000 kr. aktier hjem mod betaling af 400 000 kr. Disse aktier noteredes på dette tidspunkt lidt over 400. Man må videre tage i betragtning, at selv om den Løvingreenske familie ikke ejer aktiemajoriteten i moderselskabet, er den dog hovedaktionær, og det er således ikke nødvendigt at eje halvdelen af aktierne i et selskab for at kunne kontrollere det. Deraf følger, at man må forudsætte, at bestyrelsen var indsat af den Løvingreenske familie.

På dette grundlag er der forskellige mærkelige forhold ved transaktionen. For det første, at man foretager salg, hvor der betales med aktier, der kan købes tilbage til en limiteret kurs. Det vil altså sige, at hvis kursen falder, bliver det selskabet, der bærer tabet, men hvis den stiger, kan køberen tage gevinsten hjem. På den måde er der ikke stor risiko ved at optræde som spekulant.

Dernæst er der selve salget til underkurs, der rent faktisk berøver de øvrige aktionærer en vis kapital. At der er tale om salg til underkurs, fremgår ikke alene af de tal, jeg har anført, men også af en udtalelse af formanden for aktieselskabet, høje-steretssagfører Heise, straks efter direktør Løvingreens arrestation. Den gik ud på, at det manglede bare, at man ikke måtte give en direktør, der havde gjort selskabet store tjenester, en godtgørelse. Jeg accepterer synspunktet. Men en sådan godtgørelse må naturligvis fremgå af regnskabet, således at både aktionærerne og revisorerne kan se, hvad der er tale om, og således at denne godtgørelse også opgives til skattevæsenet. Om forsøget på at holde det sidste i uvidenhed har jeg intet spørgsmål at stille, jeg går simpelt hen ud fra, at skattemyndighederne vil vide at vurdere forholdet efter fortjeneste. Det er salget til underkurs og modtagelse af aktier med limiteret tilbagekøbsværdi, mit spørgsmål til den højtærede handelsminister drejer sig om.

Når forholdet ikke er strafbart, og det må man regne med det ikke er efter den afgørelse, som rigsadvokaten har truffet, ja, så må det jo være, fordi aktieselskabs-